

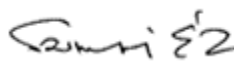
(A szokásosnál is szubjektívabb) ajánló

A KöKap jelen különszáma merénylet: az ünnepelettől semmi nem idegenebb, mint ünneplésének bármilyen formája. Mégis úgy gondoltuk, hogy a kerek születésnap kiváló alkalom arra, hogy együtt legyünk, személyesen, de legalább egy folyóiratszám erejéig.

Mikor elkezdtek tervezni ezt a kiadványt, repkedtek a nevek, hogy kit kellene felkérni tanulmány, esszé vagy köszöntő írására. Szinte mindenki azonnal válaszolt, írást ígért, és – ami még fontosabb – őrizte a titkot, hogy a meglepetés a lehető legteljesebb legyen. Szerkesztőként magam is meglepődtem azon a tematikai gazdagságon, amelyet a beérkezett írások tükröznek. Edit teljes pályáját, az általa művelt tudományterületeket (szemiotika, ikonográfia, szimbólum- és identitáskutatás, vallástudomány, kulturális antropológia stb.) reprezentálják ezek az írások. A tudós nő mellett azonban megjelenik a közösségszervező, a tanár, a vezető, a tehetséggondozó, a gyerekkori barát, a tanítvány – mindaz, ami lehetővé teszi, hogy nyomot, „jelet hagyjon” sokak életén, pályáján.

Mi azóta dolgozunk együtt, amióta 2002-ben a tanszékre került. Kutatócsoportok, konferenciák, kötetek, OTDK-szervezés – szinte nem volt olyan projekt, amelyet nem együtt jegyeztünk volna. Neki köszönhetem Eger, a szemiotikai konferenciákat. Csodáltam – és irigyeltem – hihetetlen munkabírását, fegyelmezettségét (soha nem fogom megtudni, hogy kell másodpercre pontosan betartani egy előadás időtartamát), elköteleződését ügyek és civil szerveződések mellett. De van egy másik oldala is: aki télvíz idején is magára szedi a ruhásszekrényt (nagyamám úgy mondta, még a kiskertajtót is), és biciklizik, mert az jó, ha elütik, ha elesik feláll és megy tovább; aki elkésik egy fontos megbeszélésről vagy könyvbemutatóról, mert olyan szépek voltak a fények, hogy fotózni kellett, vagy mert olyan jó szövegeket talált a könyvtárban, hogy megállt az idő; aki úton Egerbe kinézte azokat a helyeket, ahol visszafelé majd bogyókat fogunk szedni, mert az kell az adventi díszekhez, vagy megállunk az ikeánál, hogy megvegye a gyömbéres sütit a karácsonyi kisajándékokhoz. Közös útjaink, szolid bulizásaink, rántothúsos-káposztasalátás vacsoráink az én életemet is meghatározták az elmúlt 20 évben. Kívánom, hogy még sokaknak, sokáig játssz ilyen szerepet az életében. Boldog születésnapot, Edit, Isten éltesse!

Szirmai Éva